

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

سازمان انقلابی افغانستان

اول ماه می ۲۰۱۲



اعلامیه

اول می، بر کارگران سراسر جهان مبارک باد!

اول می، روز همبستگی کارگران و شراره های خیزش این طبقه دوران ساز، در حالی فرا می رسد که کشور ما طی ده سال اخیر در دستان خونچکان امپریالیست های خونخوار این دشمن دیرینه طبقه کارگر اسیر است. کارگران ما در حالی به پیشواز این روز خجسته و شکوهمند می روند که کشور عزیز شان از سوی جنایتکارترین و کثیف ترین قلدان سرمایه به فروش می رسد. روسپی های پوشالی از این که مام میهن را به بهای بیشتری می فروشند، به شادی پرداخته، آن را تحکیم «حاکمیت ملی» جار می زنند.

فرا رسیدن این روز در کشور ما از اهمیت خاصی برخوردار است. اگر در روز اول می ۱۸۸۶ که اعتصاب کارگران شهر شیکاگو به خاطر کاهش ساعات کار به وسیله ماشین سرمایه به طور وحشتناک سرکوب گردید، در کشور ما، ایالات متحده آمریکا این درنده ترین دولت سرمایه اوج دشمنی، کینه، بغض و عداوت طبقاتی اش را علیه زحمتکشان و به خصوص کارگران و دهقانان با کشتار، بمباردمان، رگبار، اسارت، شکنجه، توهین و تحقیر نشان می دهد.

وضعیت زحمتکشان، مخصوصاً طبقه کارگر افغانستان بعد از تجاوز اشغالگران غربی بدتر از هر دورانی ثبت تاریخ گردیده است، زیرا این طبقه در کنار سایر زحمتکشان نه تنها استثمار می شود، بلکه در چنگال خونچکان لاشخوران سرمایه به رهبری امپریالیزم آمریکا قرار گرفته و در جهنم تجاوز و اشغال می سوزد. اگر سوسیال امپریالیزم شوروی زیر نام دفاع از «کارگران» و «انترناسیونالیزم پرولتری» بدترین خیانت ها را به این طبقه انجام داد، امپریالیست های امریکائی اینک با یاری ۴۸ کشور دیگر بیش از پیش طبقه کارگر و سایر طبقات زحمتکش کشور ما را می کشند، می درند و به اسارت در می آورند و دلالتان بورژوا کمپرداور و فیودالان شیر این قصابان مردم زحمتکش، از چور و چپاول آنان دریغ نورزیده و چون زالوها مصروف مکیدن خون زحمتکشان می باشند.

اسارت، زندان، شکنجه، توهین، تحقیر، کشتار، قتل عام، بمباردمان، بیکاری، اعتیاد، فقر، تجاوز جنسی، گرسنگی، بیماری، اختطاف، سربری، توسط سگ دراندن و خشونت از پیامد های استعمار کنونی است که قربانیانش را خانواده های طبقات زحمتکش به شمول کارگران و دهقانان تشکیل می دهد. امروز طبقات زحمتکش افغانستان نه تنها در بیکاری و فقر دست و پا می زنند بلکه مجبور اند برای فروش نیروی کار شان بی هیچ امنیت جانی و با سخت ترین شرایط به کشورهای دور و نزدیک فرار کنند و در کنار فروش ارزان نیروی کار، بدترین توهین ها و تحقیر های دولت های ارتجاعی و آخوندی همسایه ها را نیز متحمل شوند.

در همین حال بورژوازی کمپرادور و ملاکان ارضی منحصی چو بدستان اشغالگران با ایجاد شبکه های مافیائی با پخش و گسترش مواد مخدر طیف وسیعی از زحمتکشان را به مواد مخدر معتاد نموده اند و از سوی دیگر طبقات ستمگر و امپریالیست امریکائی و بریتانیائی از طریق کشت آن به وسیله دهقانان افغان میلیارد ها دالر سود به دست می آورند تا ماشین جنگی شان را در حرکت نگه دارند. در حالی که دولت پوشالی با اکت و ادای کاذب و دروغین مبارزه علیه مواد مخدر، دهقانان و بزرگان را به خاطر کشت تریاک، جوخه جوخه پشت میله های زندان ها می اندازد، ولی طبقات ستمگر و حامیان امپریالیست آن با پول قاچاق مواد مخدر به فریه ساختن سیستم چپاولگرانه شان مصروف هستند.

سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که طبقه کارگر به اساس خصلت طبقاتی خود تنها طبقه ای است که می تواند رهبری زحمتکشان را برای سرنگونی استعمار و استثمار طبقات استثمارگر در دست گیرد، زیرا با وسایل پیشرفته تولید سروکار دارد، به صورت جمعی تولید می کند، فکر تغییر جمعی را در خود می پروراند، نسبت به سایر زحمتکشان از آگاهی طبقاتی بیشتری برخوردار است و چیزی ندارد که در جریان انقلاب از دست دهد، لذا طبقه کارگر می تواند در کنار طبقات دهقان، خرده بورژوازی و با استفاده از نقش بینابینی بورژوازی داخلی در کشور های مستعمراتی و نیمه فیودالی چون کشور ما، انقلاب دموکراتیک نوین و انقلاب سوسیالیستی را به پیروزی برساند و جامعه عاری از استبداد و استثمار را بنا سازد. جامعه ای که در آن از ظلم، استبداد، استثمار، فقر، بیعدالتی، زور، تجاوز، چور، چپاول، نابرابری و جنایت خبری نباشد؛ جامعه ای که در آن همه انسان ها در کنار هم و برای هم کار کنند، کشوری که هر انسانی در آن مالک تمام نعم مادی و معنوی باشد، سرزمینی که در آن جنگ، انفجار و انتحار نباشد و همه انسان ها تمام استعداد و تلاش شان را برای خوشبختی و رفاه مردم به کار بیندازند. چنین جامعه ای زمانی ساخته شده می تواند که طبقه کارگر دست در دست طبقات محروم و تهیدست دیگر برای از میان برداشتن طبقات حاکم استثمارگر به پیکار بی امان دست بزنند.

صدای خروشان مبارزاتی کارگران شیکاگو در حالی تجلیل می شود که از یک طرف ماشین جنگی سرمایه برای غارت و چپاول کشورهای تحت ستم از قبیل افغانستان، عراق، لیبیا و سایر ممالک بیشتر از پیش سرعت یافته، بوی باروت و خون فضای اکثر کشورهای فقیر را فرا گرفته و از جانب دیگر بحران عمیق اقتصادی چهار سال گذشته در کشورهای سرمایه داری باعث اعتراضات خیابانی گردیده، اما چون این اعتراضات از رهبری احزاب کمونیست و انقلابی محروم است، فقط در سطح مبارزات اتحادیه ئی باقی مانده و منطقاً نمی تواند سبب رهائی طبقه کارگر و سایر زحمتکشان گردد.

سازمان انقلابی افغانستان باور دارد که روزی ستاد پیشرونده و پیشاهنگ طبقه کارگر و سایر طبقات زحمتکش از میان آتش و خون نبرد رهائی بخش سر بلند خواهد کرد و با قامت استوار، کاخ سرمایه و بهره کشی را

ویران خواهد ساخت، زیرا طبقه کارگر در انقلاب چیزی جز زنجیرهای خود را از دست نمی دهد، اما جهانی را به دست می آورد.

مرگ بر امپریالیزم
در راه سوسیالیزم، به پیش!

سازمان انقلابی افغانستان
اول می ۲۰۱۲